

Quæstionum, Et Resolutionum Legalium Libri Duo

Quorum Prior in duas Partes divisus, continet Resolutiones Beneficiales, Canonicas Et Regulares: Secundus Controversias Civiles determinat

Quæstionum, Et Resolutionum Legalium Libri Duo - Quorum Prior in duas Partes divisus, continet Resolutiones Beneficiales, Canonicas Et Regulares: Secundus Controversias Civiles determinat

Tonduti, Pierre François de

Lugduni, M.DC.LXXXIX.

Appendix Continens Additiones Notabiles Ad Primam Et Secundam Partem Quæstionum Beneficialium, Canonicarum, & Regularium: necnon ad primam Partem Quæstionum Civilium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98388](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98388)

APPENDIX CONTINENS ADDITIONES NOTABILES

AD PRIMAM ET SECUNDAM PARTEM

Quæstionum Beneficialium, Canoniarum, & Regularium: necnon
ad primam Partem Quæstionum Civilium.

¶¶¶¶¶:¶¶¶¶¶:¶¶¶¶¶:¶¶¶¶¶

S V M M A R I V M

Præcipuarum Quæstionum quæ in his
Additionibus continentur.

- 1 Cura animarum apud quem sit in Ecclesiis Collegialibus.
- 2 Beneficiati an, & quibus requisitis possint se congregare.
- 3 Possunt se congregare si ita statuto caveatur.
- 4 Curatos esse perpetuos, in dubio presumitur.
- 5 Transactio quando officiat successoribus in beneficio.
- 6 Puella solum continentiam vocantes non sunt propriè Religiosæ.
- 7 De arate ad Ordines, & beneficia.
- 8 Filii hereticorum utrum sint capaces beneficiorum.
- 9 De expressione pensionis anterioris in impetratione.
- 10 De ultimo statu beneficii.
- 11 De publicatione resignationis.
- 12 De bonis restituendis exenti è monasterio licitè, vel illicitè.
- 13 De Injuriis.
- 14 De dante pecuniam ad redimendam vexationem.
- 15 De concessa facultate testandi.
- 16 De translatione Monasterii.
- 17 Quando Parocho sit dandus adjutor.
- 18 De consensibus prestandis ad regulam Cancellariæ 45.
- 19 De eo, qui beneficio privatus est, resignante.
- 20 De simonia conventionali.
- 21 De expressione faciendâ beneficiorum obtentorum.
- 22 De qualitate beneficii regularis exprimenda.
- 23 De qualitate beneficii manualis.
- 24 De qualitate beneficii curati in unionibus exprimenda.
- 25 De expressione vacantium ipso jure.
- 26 Quid agendum quando ignoratur nomen Sancti sub cuius invocatione est beneficium.
- 27 De subrogationibus beneficiariis.
- 28 De jure ad rem exprimendo.
- 29 Legatus potest ex causa moderari rigorem juris.
- 30 De expressione qualitatis beneficii residentiam exigentis.
- 31 De successione in jurepatronatus.
- 32 Medietas vocum in jurepatronatus quomodo computetur.
- 33 De privatione beneficiorum propter hæresim.
- 34 De extinctione pensionis beneficiaria in præjudicium creditorum.
- 35 De Vicariis perpetuis, & quando illis cura animarum competat.
- 36 De possessione beneficii capitulariter capiendâ.
- 37 Confraternitates esse de foro Ecclesiastico.
- 38 Ad quem spectet emphyteusis durante vita Monachi.
- 39 Quando Capitulum sit legitimus contradictor ad impediendam executionem literarum Apostolicarum.
- 40 De lucro distributionum, facta temporis divisione inter Canonicos.
- 41 De examine in Parochiali.
- 42 De conclusionibus capitularibus, & convocatione Capituli.
- 43 Quis sit Superior Religiosi translati, dum de translationis validitate disputatur.
- 44 De facto antecessoris, quod non afficit successorem in beneficio.
- 45 De forma Concilii in matrimonio contrahendo in locis ubi Concilium non est receptum.
- 46 De mutuis resignationibus.
- 47 De cessionario juris in beneficialibus.
- 48 De vacatione beneficii in Curia.
- 49 De jurepatronatus mixto ex Ecclesiasticis & laicis.
- 50 De jurepatronatus Confraternitatum.
- 51 De derogatione Conciliorum.
- 52 De Irregularibus.
- 53 De cura, & sacerdotio, & Doctoratu in beneficiis.
- 54 De Missam celebrantibus tempore divini officii.
- 55 Quando absentes lucrentur distributiones.
- 56 Licentia ad absentiam à quo tempore incipiat.
- 57 De sequestratione adversus petentem remissionem.
- 58 De presentatione non idonei.
- 59 De jure presentandi competenti pluribus uti singulis.
- 60 De Beneficiis sacerdotalibus.
- 61 Quando Patronus Laicus variare non possit.
- 62 Ratificationem collationis beneficii factæ tanquam de libero, non posse fieri per patronum.
- 63 Quo casu beneficium sit, & dici possit, licet non sit, perpetuum.
- 64 De habitu & tonsura in pensionario.

ij Petri Francisci de Tonduti Sanlegerii,

- 65 Pensio in Parochialibus non debet excedere medietatem fructuum.
- 66 Qui acceptat beneficium pensione gravatum, sibi præjudicat, etiam si sit Cardinalis.
- 67 De pensionibus Ecclesiasticis aliqua, & quis illas reservare possit.
- 68 Præceptoria Ordinum militarium utrum sint beneficia.
- 69 Etiam Beneficia manualia subdita sunt vacationi.
- 70 Virum adversus intrusum peti possint fructus qui percipi potuerunt sine prævia protestatione.
- 71 Dari in beneficiis multiplicationem titulorum & possessionum.
- 72 De impetratione simul in titulum & commendam.
- 73 In Ecclesiis receptivis non datur vacatio, nec subrogatio.
- 74 Episcopus ex Ecclesia receptiva non potest facere numeratam.
- 75 Numerus in Ecclesiis receptivis reducendus est juxta fructuum quantitatem.
- 76 De Ecclesia monoculari.
- 77 In Beneficiis manualibus non est locus reservationi.
- 78 De affectione beneficiorum, & quomodo differat à reservatione.
- 79 De beneficiis Ecclesiarum exemptarum.
- 80 De vacantibus in Curia.
- 81 Sede Papali vacante cessat regula mensum.
- 82 De indultis Cardinalium: quando opus sit nova provisione Apostolica post collationem factam vigore indulti.
- 83 Quomodo derogatur Indulto Cardinalis.
- 84 De expressione valoris cum clausula in circa.
- 85 Nuntii Apostolici sunt iudices ordinarii.
- 86 De Beneficiis simultanea collationis inter Episcopum & Capitulum.
- 87 Canonici qui non est in Sacris utrum gaudeat turno? Et alia notabilia de materia Turni.
- 88 Collatio beneficiorum ad quem pertineat, sede Abbatiali vacante.
- 89 De forma eligendi Abbatissas.
- 90 Præpositura quo casu non sit Dignitas.
- 91 Qualitas Sacerdotii annexa beneficio an sit de necessitate exprimenda.
- 92 Pendente lite in Rota, executor non potest procedere.
- 93 Auditores absolviunt à Censuris.
- 94 De duobus vacationis modis narratis.
- 95 Quando provisiones Ordinarii indigeant justificatione.
- 96 De gratia in forma Dignum.
- 97 Solus summus juris patronatus impedit reservationem & subrogationem gratiosam.
- 98 Dimissio beneficii coram quo fieri debeat.
- 99 In permutatione beneficiorum conditionali jus amittitur ob culpam permutantium, qui sciunt beneficium esse de jure patronatus.
- 100 Resignatione non admissa, jus non amittitur.
- 101 De consensu præstito post obitum resignantis.
- 102 De pensione reservata in favorem Tertii.
- 103 Evicto jure ad rem, permutato ex licentia summi Pontificis, utrum liceat redire ad beneficium.
- 104 De probanda iusta causa permutationis.
- 105 De permutatione inaequali: & ibi alia de permutatione.
- 106 Dote beneficii amissa, juris patronatus non amittitur.

- 107 Præsentare patronus alium non potest, quando lis pender inter duos præsentatos.
- 108 Advocatus defendens reum sanguinis non est irregularis.
- 109 Damnatus ad trivemes an sit irregularis, & utrum retineat pensiones Ecclesiasticas.
- 110 Clericatus probatur si constet de majoribus Ordinibus.
- 111 Etas debet intervenire tempore præsentationis.
- 112 Incompatibilitas non impedit affectionem beneficii, sed tantum retentionem.
- 113 Possidens beneficia incompatibilia ex dispensatione, residere debet in digniori.
- 114 Per adeptionem incompatibilibus vacat primus, non secundus.
- 115 In Gallia secundum aliquos datur annus ad dimittendum incompatibile. Sed contrarium verius, nempe dari tantum duos menses.
- 116 Explicatur quomodo intelligi debent duo menses ad dimittendum, cum tamen statim beneficium impetrari possit post adeptionem alterius incompatibilis.

Notæ ad Cap. i.

NOTANDUM est Primo, verum esse quod diximus, in Ecclesiis parochialibus collegiatis curam esse habitam apud Collegium, quæ exercetur actu per Vicarios, ut ultra citatos probat Gonzal. ad reg. & gloss. 6. num. 71. Sed hoc ita intelligendum est, ut Ecclesia quidem collegiata dicatur habere curam animarum, sed quæ resideat in habente primam Dignitatem, seu principalem; ut patet ex notatis per Zabarel. conf. 30. quem citat & sequitur Card. Tule. lit. C. conclus. 1101. num. 20. inspicendo semper quid statuto, vel consuetudine Ecclesiæ caveatur, prout in casu, de quo infra, capite 187.

Notandum secundò, quod Beneficiati, seu Portionarii non possunt se congregare sine licentia Superioris: Rota decis. 370. num. 3. parte 5. recent. ubi tamen non deciditur utrum etiam Capituli consensus ad hoc requiratur. Sed ad hoc ut congregari legitime possint, tria requiruntur: Primum quod non se congregent in forma Collegii, juxta Gloss. in cap. dilecta 14. in verbo Inhabentis, & in Abbas num. 1. in 2. notab. de excess. prelat. Secundo, quod id faciant petita semper & omni via licentia Episcopi, seu Archiepiscopi loci Ordinarii: quia cum non habeant jus Collegii, possunt quandocunque destrui, vel prohiberi ne incipiant. Innocent. in d. cap. dilecta, in fine. Tertio, quod id faciant eum, assistentia alicujus personæ deputandæ ab Ordinario loci, ut sciat quid, & quare tractent. Quæ tria bene explicantur, & recent. probantur per Rotam decis. 112. parti 7. recent. de eadem materia tractatur decis. 351. parti recent. Et utrum Beneficiati possint aliquid habere cum Capitulo super Anniversariis, agitur decis. 69. eadem parte 6.

Sed quid probandum sit, quando Beneficiati prætendunt jus Collegii, seu facultatem sese congregandi, deciditur decis. 13. & ad. p. 6. recent.

Notandum Tertio, quod si statuto Ecclesiæ constitutum sit, quod Beneficiati, seu portionarii possint intervenire in actibus capitularibus, illud observandum est ex decis. 708. Rotæ Romanæ, parti recent.

Notæ ad I. & II. Part. Quæst. Benefic. iij

Et de hac materia Beneficiatorum ultra supra citatas decisiones, agunt Duran. *decif. 394. part. 5. recent. tom. 2. decif. 459. num. 7. & decif. 183. part. 1. recent. & decif. 114. & 243. p. 4. recent. tom. 1.*

4 Notandum quærto, ad tradita num. 5. quod in casu illo si non constitisset Curatos esse amovibiles ex statuto Capituli, in dubio præsumendum fuisset illos esse perpetuos, ex cap. unic. de Capell. monach. Burat. *decif. 929. num. 4. ubi quod beneficia curata in dubio præsumuntur perpetua, nisi aliud probetur.*

5 Notandum quinto, ad num. 7. quod licet transactio non afficiat successores in beneficio, juxta decisionem Rotæ ibi allegatam *decif. 730. num. 9. parte 3. recent.* tamen si accesserit confirmatio summi Pontificis, ligat etiam successores: ut Rota probat dicto num. 9.

Notæ ad Cap. 2.

6 DE istis puellis virginitatem servantibus copiose agit Cyriac. *controvers. 604. ubi ostendit illas non esse Religiosas, sed tantum seculares, viventes sub quadam Regula in loco segregato à seculo, causa ducendi vitam procul à mundanis diversionibus segregatam, nullo tamen voto paupertatis emissio, quod tamen est de substantia Religionis: & quærit ad quem spectent bona puellæ in dictis domibus ab intestato defunctæ. Sed quia istæ Congregationes prætendunt habere circa hoc quædam privilegia, adveniente casu, illa examinanda erunt.*

Unde infertur quod licet Papon. *lib. 21. tit. 1. de successions, arreso 1. istas puellas vocet Religiosas, hoc improprie intelligendum est: Seraph. decif. 121. num. 6. videnda etiam Gloss. in Clement. 1. de religiosi domibus, versic. Et ideo nota ex prædictis.*

Notæ ad Cap. 3.

7 RESOLUTIVè agendum est de ætate ad ordines & beneficia. Quoad Ordines, ad primam Tonfuram requiruntur septem anni completi, Rebuff. *in praxi, tit. requisita ad collationem bonam, n. 36.*

Quatuor minores ordines post septennium conferri possunt: Rebuff. *ibid. Garc. de benef. parte 7. cap. 4. num. 6. & 7.*

Ad Subdiaconatum requiritur annus 22. ad Diaconatum 23. ad Presbyteratum 25. ex Concil. Trident. *sess. 23. cap. 12. Quod de annis cæptis intelligendum est, non enim requiritur quod sint anni completi, ut declaravit sacra Congregatio. Acolytatus verò 12. annum completum requirit: Barbof. de jure Eccles. lib. 1. cap. 33. num. 88.*

Ad beneficia de jure communi, quod apud nos servatur, nemo aliquod beneficium obtinere potest qui non sit in ætate 14. annorum, ex Concilio Tridentino *d. sess. 23. cap. 6. quod intelligendum de annis inchoatis, licet non completis: Garc. de benef. parte 7. cap. 4. num. 11. cum aliis citatis per Barbof. ad d. cap. 6.*

Si verò in fundatione caveatur beneficium simplici Clerico conferri posse, sufficit minor ætas quam 14. annorum, quando ex cura & virtuali dispositione Fundatoris haberetur, quod posset præsentari puer, aut minor 14. annis, & versaretur in fundatione facta ante Concilium; secus si indefinitè vocetur Clericus, aut qui possit esse Clericus, aut si agatur de fundatione post Concilium.

Sanlegerii quæst. & resol. civil. T. II. P. II.

lium: ita distinguit Duran. *decif. 228. num. 8. quæ de re etiam tractat Rota decif. 403. num. 20. parte 4. recent. tom. 2. Vide Barbof. de Episcopo, allegat. 60. num. 77.*

Ad canonicatus Ecclesiarum collegiarum sufficiunt 14. anni, nisi illis facer Ordo sit annexus, aut aliter in fundatione caveatur, Barbof. *d. alleg. 60. num. 71. Nec requiruntur anni completi, sed sufficit illos attigisse, ut dixi supra, p. 2. cap. 3. §. 12. n. 2.*

In canonicatibus Ecclesiæ Cathedralis, & Dignitatibus, quæ requiratur ætas, exposui dicto §. 12. idèd hîc non est repetendum. De his Barbof. *dict. alleg. 60. num. 64. & sequent.*

Notæ ad Cap. 4.

8 Notandum est, quod Rota Romana in fortioribus terminis admisit filios hæreticorum ad Canonicatum, non obstante statuto illius Ecclesiæ, seu immemoriali consuetudine, quod nemo admitteretur ad Canonicatus, qui esset suspectus de aliquo crimine, aut aliâ laxâ famæ. Nam licet ageretur de filio hæretici, cujus pater hæresim abjuraverat, tamen cum natus esset Catholicus, & post abjuracionem patris, nulla in eo potuit considerari læsio honoris & famæ, ut decisum fuit in *Ratisbonensi Canonicatus*, coram Pirovano die 1. Februarii 1619. in *recent. p. 4. tom. 2. decif. 74.*

Quid autem servetur in Gallia? Ultra ea quæ diximus, videatur Bengueus in *tract. de benef. in verbo, Consensus*, §. 2. num. 3. & *sequentib. pag. 412.*

Notæ ad Cap. 5.

9 DE eadem materia actum fuit inferius, *part. 2. cap. 1. §. 4. num. 68. Vide Boër. decif. 162. cum aliis allegatis.*

Et quod ibi dicitur, anterioris pensionis super eodem beneficio impositæ mentionem non esse faciendam, quando agitur de translatione pensionis, confirmat Rota *decif. 46. num. 7. part. 1. recent.*

Notandum tamen est, quod in litteris pensionis facienda est mentio regressus, quem quis habet ad illud beneficium, sed non in litteris translationis. Rota *decif. 24. num. 16. 17. & sequentibus, eadem p. 5. ubi redditur ratio diversitatis.*

Notæ ad Cap. 9.

10 PROVISIONES Apostolicæ non mutant statum beneficii, ultra citatos Rota *decif. 515. num. 10. parte 4. recent. tom. 3. Et tales provisiones non præjudicant illi, qui est in quasi possessione conferendi, vel præsentandi: ut est decisio Rotæ 400. apud Postium in tract. de manutentione.*

Notandum est quod status ultimus attenditur quando res est dubia: Rot. *decif. 238. num. 4. p. 5. recent. & 322. num. 8. parte 4. tom. 2. & 633. num. 6. part. 3. recent. Quæ autem requirantur ad status mutationem, tradit Rota decif. 401. num. 16. part. 5. recent. vide infra, c. 166.*

Notæ ad Cap. 13.

11 DUM tractatur de tempore capiendæ possessionis in Gallia, videnda sunt quæ explicavimus super Regula de publicandis resignationibus in Gallia, infra *cap. 195.*

Notandum est primò, quod publicatio resignationis potest probari per testes, Rot. *decif. 132. n. 13. p. 5.*

iv Petri Francisci de Tonduti Sanlegerii,

p. 5. recent. Sed hoc casu testes non probant, nisi deponant publicationem factam fuisse intra tempus requisitum per constitutionem Gregor. XIII. & cum expressione omnium ad talem publicationem requisitorum, ut dicitur in illa decisione 132.

Notandum est *secundò*, quod potest de jure peti restitutio in integrum adversus omisam publicationem: Rot. decis. 91. m. 7. part. 4. recent. tom. 2. non tamen in præjudicium tertii impetrantis, ex capite non factæ publicationis: Rot. ibid. num. 10.

Notæ ad Cap. 14.

- 12 **M**onacho, vel Moniali exeunti à Monasterio omnia data restituenda sunt, ut advertit Additio ad decis. Rotæ 523. part. 4. recent. tom. 3. num. 22. ubi plures allegantur decisiones. Et dicitur amplius restituenda esse delata per Monachum, etiam si illius egressus esset illicitus: per text. in cap. quicumque, 17. quest. 4. Expilli arrest. 225. videndus Modern. de stylo Datar. lib. 1. cap. 15. §. 14. num. 50. & 51. ubi tractatur de eo qui cum dispensatione Pontificia ex ordine Capucinatorum translatus fuit ad Dominicanos: & refertur illum fuisse declaratum habilem ad succedendum in feudo, in præjudicium agnatorum: quod non solum in Gallia non obtineret, sed de ejus propositionis veritate dubitarem, cum per professionem jus fuerit quæsitum proximioribus, in quorum præjudicium dispensatio locum habere non debet: Rot. apud Burat. decis. 176.

Quod intellige ut procedat in bonis ante egressum delatis, nam quoad ea quæ postea deferuntur, succedit extra Galliam: Addent. ad Burat. decis. 756. num. 25.

Eiecti tamen ob incorrigibilitatem, vel ob crimen, non recuperant jus succedendi, quia semper manent adstricti voto paupertatis, ut dicitur ad dictam decisionem 756. num. 27.

Notæ ad Cap. 17. num. 18.

- 13 **N**otandum est, quod ad hoc ut quis dicatur intrusus, necesse est quod fructus aliquos beneficii perceperit; si enim nullos fructus perceperit, cessat intrusio. Duran. decis. 137. num. 17. & in recent. part. 5. decis. 344. num. 17. Idem dicendum est si adit titulus coloratus, qui facit cessare vitium intrusionis: Rot. in dictis decis. n. 16. ubi loquitur de provisione facta per Vicelegatum Auenionensem.

Notæ ad Cap. 19. in fine.

- 14 **N**otandum est *primò*, rem esse periculosam dare pecuniam alicui pro redimenda vexatione in beneficialibus, nisi interveniat autoritas summi Pontificis, ut dicit Rota decis. 302. num. 5. part. 1. recent.

Notandum *secundò*, quod quomodocunque res se habeat, semper est simonia quoad recipientem, qui nec sub prætextu litis, aut vexationis, quæ ab ejus parte procedit, potest aliquid sine labe simoniæ recipere: Rot. decis. 50. num. 9. post tractatum Viviani de jure patronat. post Hostiens. in cap. dilectus, de simonia, & alios ibidem allegat: Menoch. conf. 67. num. 19.

Notandum *tertiò*, quod quæstio ista de dante rem temporalem ad redimendam vexationem, magnas habet difficultates, quæ per varios casus explicantur, idè qui totam materiam complecti vult, adeat Bonacin. in tract. de simon. disput. 1. quest. 6. puncto 4. Tamburin. de jure Abbat. tom. 1. disp. 10.

quest. 4. Barbosa in cap. M. attitum, de simonia, & in 6. Cum pridem de pact.

Notæ ad Cap. 22.

Quæstio de facultate testandi concessa Clericis secularibus in civitate & statu Auenionensi late tractatur cap. 153. p. 2.

De fructuum vero beneficialium divisione inter hæredes defuncti, & successorem in beneficio agitur cap. 164.

In locis autem in quibus Clerici non habent facultatem testandi, fructus beneficiorum interdicti spectant ad successorem in beneficio: Rota decis. 529. & 722. part. 2. recent. tom. 3.

Notæ ad Cap. 23.

De translatione Monasterii ad vno loco ad alium, quia auctoritate, & quibus ex causis fieri possit, copiose agitur in decis. Rotæ 462. tom. 713. & 721. part. 4. recent. tom. 2. & 3. & de translatione Sedis Abbatialis agimus infra, 6. 129.

Notæ ad Cap. 24.

Quamvis opinio quam secutus hic fui num. 9. 17 habeat pro se Doctores fide dignos, tamen in tertia parte, cap. 134. coactus fui ab illa discedere propter declarationem sacre Congregationis, & auctoritatem Rotæ ibi insertam.

Notæ ad Cap. 25. num. 3.

De materia Coadiutoris, quomodo & quibus in casibus dandus sit, tractat Rota decis. 437. & 454. part. 3. recent. Rebuffi. de congrua, num. 47. & sequentibus. Achill. de Grass. decis. 6. num. 8. de præben. Seraph. decis. 680. num. 4. Concil. Trident. sess. 21. cap. 4. de reformat. Ludouisi. decis. 307. & ibi Addent. littera B.

Notæ ad Cap. 26. num. 13.

Notandum est, quod per Regulam 44. Capituli quæ nunc est 45. statutum est, quod nulla littera expediantur, tam super resignatione, quam pensione juris super beneficio, nisi resignans præsens fuerit, alioquin per procuratorem sponte constitutum, consensum præstet in Camera: ita ut licet resignans, vel cedens, jam in mandato facto ad resignandum consensit, hoc non sufficiat, sed novus requiratur in Curia consensus. Idè si consensus iste secundus in Curia præstus fuerit ante revocationem intimatam, valida est renunciatio, vel cessio; quia mandatum potest revocari ante consensum hunc præstatum: illo autem præstato, revocationis intimatio superueniens inutilis est, & non revocat ea quæ jam facta sunt. Insuper si super beneficio Apostolico facta fuerit renunciatio, & ad illius confirmationem processum alio, quoad consensum non præstato, nulla esset talis confirmatio. Rota decis. 382. num. 2. part. 4. recent. tom. 2. Eadem ratione resignatio sine novo isto consensu facta non valet. Rot. decis. 303. num. 4. ead. part. num. 4. quia res est adhuc integra, & locus est præstatio antequam iste consensus secundus fuerit præstatus. Et si revocationis intimatio præcedat consensum, non potest postea præstari.

Notæ ad I. & II. Part. Quæst. Benefic. v

Notæ ad Cap. 27. num. 13.

²⁰ **N**otandum est *primò*, quod licet verum sit, eum qui ipso jure privatus non est, posse resignare, hoc tamen sano modo intelligendum est: nam licet ante latam privationis sententiam reus cedat, vel decedat, tunc resultabit vera vacatio, siue per cessionem aut resignationem, siue per obitum; non tamen ille qui impetrauit propter delictum, prohibetur litem cæptam prosecui, sicut persecutus fuisset aduersus delinquentem, ut probat Lotter, de re benef. lib. 3. q. 18. n. 61.

Ad num. 7.

²¹ **N**otandum *secundò*, quod sola conventionalis simonia punibilis est, si subsequuta fuerit collatio beneficii: ut probat Paris. in tract. de resignat. benef. lib. 1. q. 7. num. 31. & in tract. de confid. quæst. 39. quod nos latius explicuimus parte 3. cap. 160.

Ad num. 35.

²² **N**otandum *tertiò*, quod expressio aliorum beneficiorum jam tempore collationis obtentorum, non est necessaria in collationibus Ordinariis, sicut nec aliæ multæ expressiones, de quibus Paris. de resignat. lib. 8. quæst. 9. num. 67. & sequentibus. Nec similiter exprimi debet in provisionibus Ordinarii valor fructuum beneficii, nec possessio colorata alterius, nec quod beneficium habeat Dignitatem, aut jurisdictionem annexam, nec alia omnia quæ per se nota sunt: ut ostendit Paris. ibidem, usque ad n. 72.

Notandum *quartò*, quod expressio obtentorum non est necessaria in concessionibus per Papam motu proprio concessis: cap. si motu proprio, de prebend. in 6. Paris. d. q. 9. n. 74.

Notandum *quintò*, quod qualitas beneficii regularis est de necessitate exprimenda: Duran. decis. 243. n. 8.

²³ **N**otandum *sexiò*, quod qualitas beneficii manualis debet exprimi de necessitate: Menoch. de arbitrar. casu 201. n. 46. Calderin. conf. 9. de rescript. & conf. 30. de prebend. Felin. in cap. in nostra, n. 18. de rescript.

²⁴ **N**otandum *septimò*, quod etiam in unionibus qualitas beneficii curati exprimenda est: Rota decis. 354. part. 4. recent. tom. 2. sed si cura sit tantum habitualis, non est de necessitate exprimenda, secundum mentem Rotæ in dicta decis. 354. num. 22.

²⁵ **N**otandum *octauò*, quod exprimenda sunt beneficia vacantia ipso jure, veluti per adeptionem alterius beneficii incompatibilis: Rota decis. 665. n. 15. part. 4. recent. tom. 3.

²⁶ **N**otandum *nonò*, & addendum ad num. 31. quid agendum sit quando ob temporis antiquitatem, aut ob Ecclesiæ destructionem, ignoratur nomen invocationis Sancti: quod explicat Lotter. adeundus lib. 3. q. 44. n. 56. & sequentibus.

Notæ ad Cap. 28.

²⁷ **N**otandum est *primò*, quod Papa per subrogationem alicujus in beneficio, non intendit præjudicare juribus collatoris ordinarii: Ludovis.

decis. 166. num. 5. Rota apud Garc. de benef. part. 6. cap. 4. num. 14.

Idem cum in Gallia sublata sint reservationes, non est mirum si subrogatio Pontificia non præjudicet collatoribus ordinariis. At verò in locis ubi reservationes admittuntur, collatio beneficii facta per Ordinarium est inualida, nec potest fortiri effectum in præjudicium subrogationis, quamvis subrogatio sit posterior, quia cum subrogatio præsupponat litem præexistentem, Collatores ordinarii non possunt conferre huiusmodi beneficium litigiosum, cum sit reservatum, seu extra collationem Ordinarii constitutum.

Notandum *secundò*, quod Regula de subrogandis colligantibus, locum etiam habet in beneficiis, quæ sunt de jure patronatus, ita ut vno ex colligantibus defuncto, patronus non possit alium præsentare in præjudicium colligantis superstitis: Gomef. ad reg. de subrogand. collig. quæst. 13. Seraph. decis. 990. num. 6. Nec possit patronus etiam pendente lite inter præsentatos cumulando variare: Crauet. conf. 63. num. 3. in fine, Rota decis. 607. num. 4. part. 5. recent. tom. 2.

Notandum *tertiò*, ad num. 12. ubi dicitur quod subrogatio petenda est intra mensem à die notitiæ obitus colligantis, intelligendum esse secundum mentem Rotæ Romanæ, ut locum non habeat quando subrogatio conceditur colliganti, non autem quando concessio facta fuit tertio non colliganti, ut decisum fuit in recent. decis. 342. n. 10. part. 1. Nam licet ex Regula solis colligantibus concederetur subrogatio, tamen usus inualuit, ut quicumque, licet extraneus, siue morte, siue renunciatione alterius colligantis, vacans beneficium obtinere possit, & in ejus locum subrogari, ut facilius Ecclesiæ novis Ministris repleantur: ut dicit Bengueus tit. de modis quib. benef. conserv. §. 3. num. 5. fol. 440. Mensis ergo dilatio in hac subrogatione facta Tertio, locum non habet ex mente Rotæ: ita ut quando subrogatio conceditur Tertio, mensis non intelligatur à die obitus litigantis, sed à die subrogationis: Add. ad Ludovis. decis. 126. n. 19. ubi etiam dicitur num. 16. quod mensis iste non assignatur ad inualidandam gratiam post illum præstitam, sed duntaxat gratiam intra illum obtentam in præjudicium subrogandi: & propterea si post mensem non fuerit alteri concessa gratia, non prohibetur colligans subrogationem quandocunque petere: Rub. ad decis. Seraph. 1165. fol. 23. & 108. in suis singularibus ad decis. Rotæ Romanæ.

Notæ ad Cap. 29.

²⁸ **N**otandum est, quod in collationibus Sedis Apostolicæ debet fieri expressio juris ad rem quod quis habet in alio beneficio, etiam si jus illud esset controuersum, etiam possessione non sequuta. Rot. decis. 665. n. 1. & sequens. part. 4. recent. tom. 3. per text. in cap. si motu proprio, de preb. in 6. Sylva dicta part. 3. q. 11. n. 1.

Notæ ad Cap. 10. ad num. 9.

²⁹ **N**otandum, quod licet Legatus non possit statuere contra jus commune, tamen illud potest ex justa causa temperare, veluti restituendo in integrum aduersus omisam appellationem: Abb. conf. 77. n. 4. vers. aut subest legitima causa, lib. 2. Item potest sicut alius quilibet Iudex, seueritati ju-

vj Petri Francisci de Tonduti Sanlegerii,

ris aliquid detrahare: *cap. fin. de transact. Roman. consil. 428. n. 13.* Dissolvere uniones Pontificias, & dissimulare, iusta subsistente causa: *Rota decis. 70. n. 1. & 171. n. 1. part. 5. recent.*

Notæ ad Cap. 31. ad finem.

³⁰ **N**otandum est, quod quicquid dixerit Rota *decis. 65. num. 2. versic. quo verò ad residentiam, parte 3. recent.* verius est, quod in impetratione beneficii exprimendum est vtrum requirat residentiam, ut probat Lotter. *de re benefic. lib. 3. quest. 28. num. 25.* post Menoch. *de arbitrar. casu 201. num. 74. Paris. de resignat. lib. 10. quest. 2. num. 29.*

Notæ ad Cap. 32.

Videnda sunt quæ copiose diximus infra, *cap. 157. & 158.*
³¹ Et ad *num. 7. & 8.* vide *decis. Rotæ 47. num. 4. parte 4. recent. tom. 2.* ubi dicitur, quod licet in iurepatronatus familiari succedatur in stirpes, tamen hoc obtinet ubi iurepatronatus proximioribus de familia relinquitur, tunc enim in stirpes competit. Aliud est quando vocati sunt omnes sui præsentis & successores, & sic omnes de familia, qui hoc casu pro virili portione succedunt; quia per adiunctionem dictionis *sui*, soli successores sanguinis designantur, etiam si non sint hæredes. Sed hæc decisio non est vera, quia dictio illa *sui*, iuncta cum verbo *successores*, sine copula *&*, requirit in illis qui succedere volunt, qualitatem hereditariam, & per consequens successio fit in stirpes: *Burat. decis. 647. num. 5. & sequentib.* Et diximus inferius, *cap. 157. num. 19.*

Notandum secundò, quod aduersus ea quæ diximus *hoc cap. 32. num. 10.* facit Lotter. *lib. 2. quest. 31. n. 137.* ubi dicit quod in iurepatronatus hereditario succeditur ad ratam portionis hereditariæ, & non ultra: & Rota *decis. 251. n. 7. part. 2. recentior. Costa de ratione rata, quest. 97. num. 1.*

Sed nostra sententia verior est, ut voces hæredum non ad ratam portionis hereditariæ computentur, sed tantum iuxta numerum personarum etiam ex disparibus partibus institutarum, ut ultra DD. per nos allegatos, tenent Abb. *in c. 1. n. 6. de iurepatron.* & ibi Barboza *n. 5.* Gratian. *discept. forens. cap. 521. n. 39.*

Notandum tertio, ad ea quæ diximus hic, *num. 19.* illa referenda esse ad casum *decisum ibidem, n. 13.* nempe quod in iurepatronatus mixto succeditur in capita, quando agitur de primò vocatis; nam post primum gradum vocatorum succeditur regulariter in stirpes, ut dictum est *dicto num. 13.* & probatur apud *Burat. decis. 647. ibidem allegata, n. 10. & 679. num. 8.*

³² Notandum est quarto, circa *num. ult.* quod quando ex pluribus patronis adest medietas vocum, Episcopus potest conferre & gratificari: quæ medietas non consideratur in abstracto respectu omnium patronorum, sed respectu eorum duntaxat qui præsentantur: ut bene explicat Duran. *decis. 199. num. 8. & sequentib. & decis. 230. n. 3. & sequentib.*

Notæ ad Cap. 33.

Ad *num. 10.* de impetrante beneficium viventis, vide copiosius infra, *capite 170. per totum.*

Notæ ad Cap. 34.

De privatione beneficiorum propter hæresim, vide Rotam *decis. 617. num. 4. part. 4. recent. tom. 3.* Et quid in Gallia seruetur quoad hæreticos, tradit Bengueus *de benefic. tit. de mod. amitt. benefic. §. 3. n. 3. & sequentib. fol. 412.*

Notæ ad Cap. 35.

Non solum in præjudicium creditorum, sed etiam in odium procuratoris perpetui, qui habet jus exigendi pensionem pretio confusum potest possessor beneficii pensione gravati illam cassare. Et licet iste procurator irrevocabilis ad exigendam pensionem, habens Datarium amicum, possit impedire illam cassationem mediante Datario, id tamen Datarius non tenetur, si nolit. Et hoc impedimentum ex quadam æquitate Datario promissum, locum habet quando cassatio pensionis fit recepto pretio; nam si nulla re recepta cassatur, non potest iuvare Datarius, quia cassatio fit potest inter partes sine Datario, & hæc omnia explicat Modern. *de stylo Datar. lib. 1. c. 27. n. 15.*

Notæ ad Cap. 36. num. 1.

Notandum est, quod si Papa Vicarium perpetuum deputet in Ecclesia Collegiata, dubium aliàs fuit, vtrum censetur totam curam à Capitulo ablatam transfuisse ad Vicarium illum. Et resolutum fuit curæ solum exercitium transfusum fuisse in Vicarium, curam tamen habitalem semper apud Capitulum remansisse: ita *decisum in Rota decis. 316. parte 4. recent. tom. 2.*

Notandum secundo, ad *num. 11.* quod pendente lite super beneficio, spectat ad Episcopum deponere Vicarium temporalem, seu reconomum, qui exerceat quandiu lis duratura est: *Duran. decis. 74. num. 50. & 52.*

Notandum tertio, super illa questione, ad quem, & qua ratione competat nominatio Vicarii perpetui, quando alicuius mensæ curæ annexa vel ab ea dependens, abunde per nos *actum fuit capite 187.* & ultra Salgadum hic citatum, *decisio Rotæ Romanæ 580. num. 25. parte 4. tom. 3.*

Notæ ad Cap. 38. num. 7.

Videnda sunt copiose scripta inferius, *capite 133.*

Notæ ad Cap. 40. num. 12.

Quando non stetit per aliquem quin capitulum, si riter possessionem adeptus fuerit, potest esse ac si capitulariter illum accepisset: *Rota decis. 57. num. 13. parte 5. recent. Lotter. de re benefic. 3. §. 1. num. 35. & sequentibus,* ubi docet hanc solennitatem capitularis possessionis similiter non requiri, si consuetudo sit in contrarium, & sufficere quod possessor postea admissus sit ad aliquos actus capitulares.

Notæ ad Cap. 43. num. 2.

Adde quod tamen huiusmodi Consecrationes, testes sint de foro Ecclesiæ, ut *decisum fuit in Rota decis. 144. n. 17. p. 5. recentior.*

Notæ ad I. & II. Part. Quæst. Benefic. vij

Notæ ad Cap. 46. num. 26.

³⁸ Notandum est, quod Castrensis in *anth. ingressi*, C. de sacros. Eccles. num. 10. tres in hac questione casus distinguit. Primus est, quando pacto expresso conventum est, quod emphyteusis non alienaretur in manus mortuas: & hoc casu per ingressum Monasterii revertitur emphyteusis ad dominum directum, perinde ac si Religiosus esset mortuus. Secundus casus est, quando nullum adest pactum prohibens alienationem ad manus mortuas, & agitur de emphyteusi Ecclesiastica, nempe quia dominium directum est penes Ecclesiam: & hoc casu mero jure transit in Ecclesiam, sed est in potestate Ecclesiæ dominæ directæ retrahere: & si non retraxit, durat quandiu vivit Monachus, & eo mortuo finitur emphyteusis, & devolvitur ad eos ad quos de jure, aut ex conventionem devolvi debet. Tertius casus, quando pactum illud non est appositum, & agitur de emphyteusi non Ecclesiastica: & hoc tertio casu remanet apud monasterium durante vita Monachi, postea vero revertitur ad quos de jure reverti debet.

Circa hanc questionem variæ sunt Doctorum conclusiones, quos longa serie recensent Barbof. in *anth. ingressi*, num. 21. C. de sacros. Eccles. & Cened. collectan. 144. num. 87.

Vera resolutio est primò, quod omni casu, quando emphyteusis transit ad Monasterium in totum ex testamento, dominus directus potest illud cogere ad vendendum intra annum, ut post Alexand. concludit Tusch. *libra E. conclus. 161. n. 13.*

Secundò, quod durante vita monachi, Monasterium potest retinere bona emphyteutica, nec cogitur vendere: ut probat Sanchez in *præcepta decal. lib. 7. cap. 1. §. num. 65.* Et per consequens in locis in quibus monasteria succedunt ex tacita bonorum professi dedicatione, laudimium non debetur nisi post mortem naturalem professi, ut concludit Sanchez d. num. 65.

Notæ ad Cap. 47. num. 13. in fine.

³⁹ Nota quod Capitulum regulariter non est legitimus contrahector ad impediendam executionem literarum Apostolicarum, nisi ageretur de qualitatibus requisitis in Canonicis: ut per Adden. ad Ludovis. *decis. 221. num. 11.* Sed postquam executio fuit facta, Capitulum audiendum est in petitorio, si sua aliqua ratione interesse possit: Duran. *decis. 55. num. 4. & 5.*

Notæ ad Cap. 52.

⁴⁰ Nota quod fuit aliàs decisum per Rotam Romanam, quod si ex stylo alicujus Ecclesiæ, Presbyteri dividant inter se dies servitii, ut medietas residat per quindecim dies, & alia pars residat per alios quindecim dies, & quilibet lucretur toto tempore suas integras distributiones, nunquam dicuntur absentes, sed præsentis, propter mutuum servitium, ut in *recens. parte 4. tomo 2. decis. 162. num. 8. & 9.*

Notæ ad Cap. 59.

⁴¹ Notandum est quod si provisio Ecclesiæ parochialis fuerit facta in principio Sedis Episcopalis vacantis, cum tam cito non potuerit Syno-

cus congregari, non vacabit parochialis ob examen factum duntaxat cum duobus examinаторibus synodalibus, non autem cum tribus, prout disponit Concilium, & fuit decisum in Rota *decis. 437. n. 16. & sequentib. p. 4. recens. tomo 2.*

Notandum secundò, quod licet non admittatur appellatio suspensiva, quando quis fuit provisor per concursum de beneficio libero; tamen si agatur de beneficio jurispatronatus, & lis sit inter duos patronos laicos super illius pertinentia, & appelletur ab institutione facta unus ex præsentatis, hoc casu datur appellatio ad utrumque effectum: Rota *decis. 656. num. 2. parte 1. recens. & decis. 379. num. 4. partis 4. tomo 2.*

Ad finem capituli, ultra *decis. Durani 137. & alias ibi notatas*, adde *decis. 46. apud Vivian. de jurispatronat.*

Notæ ad Cap. 62.

⁴² Notandum primò, ad num. 18. quod in conclusionibus capitularibus debent intervenire duæ partes ex tribus, nisi aliud caveatur statuto, vel consuetudo sit in contrarium: Rot. *decis. 135. n. 6. parte 5. recens.*

Notandum secundò, quod quando collatio beneficiorum spectat communiter ad Episcopum & Capitulum, tunc Episcopus potest congregare Capitulum, & cogere ut congregetur ad provisionem faciendam: sed quam auctoritatem tunc habeat Episcopus, ostendit Garz. de *benefic. parte 5. cap. 4. num. 52. & sequentib.*

Notandum tertio, ad finem capituli, quod in Ecclesiis Metropolitanis Decanus non est Caput Capituli, sed solus Archiepiscopus: Rota *decis. 111. num. 29. parte 5. recens.*

Notæ ad Cap. 65. num. 24.

⁴³ Adde quod si post Religiosi translationem effectualiter factam, lis pendeat super illius validitate, dubitari potest utrum Superior primi, vel secundi Conventus, illum sub sua potestate habiturus sit? Super quo dubio videatur *decis. Rotæ 365. partis 4. recens. tomo 2.*

Notæ ad Cap. 66. num. 20.

⁴⁴ Notandum primò, quod si Prælati, vel possessor beneficii bona Ecclesiæ conductori saltem generaliter obligaverit, non poterit successor in beneficio illum expellere, nisi soluto illi interesse, ut ex vextiori sententia probat Barbofa in l. si filiofamilias 26. §. fin. n. 31. ff. soluto matrimonio.

Notandum secundò, ad num. 25. quod provisor à Papa non tenetur stare confessioni sui antecessoris in beneficio, quia in eo creatur novum jus, & independens à primo: Rota *decis. 144. num. 18. & 19. parte 4. tomo 2.*

Notæ ad Cap. 71. in fine.

⁴⁵ Adde quod in locis subditis dominio hæreticorum, ubi non adsunt Parochi, non est servanda forma Concilii in celebratione Matrimonii, nec in locis ubi Concilium non fuit receptum: Rub. in *annotat. ad decis. 431. num. 55. & sequentib. parte 4. recens.*

Notæ

viii Petri Francisci de Tonduti Sanlegerii,

Notæ ad Cap. 75. num. 8.

- 46 **A**dde Paris. de confident. quæst. 40. num. 39. Garc. de benefic. parte 11. cap. 4. num. 56. Barbof. de iure Eccles. lib. 3. cap. 15. num. 163. Intellige quod istæ mutæ resignationes, ut habeant vim permutationis, oportet ut eodem tempore expediantur: Barbof. loco citato, n. 185.

Notæ ad Cap. 85. num. 7.

- 47 **N**otandum est quod cessionarius juris, quod alius habet in beneficio, tenetur iustificare jus sui cedentis, nisi tamen cedens fuisset triennalis pacificus possessor: Duran. decis. 440. num. 3. & decis. 460. num. 6.

Notæ ad Cap. 87. num. 1.

- 48 **A**dde quod si adsit in provisionibus beneficii decretum de dimittendo beneficium, dicitur vacare in Curia, sed non apud Sedem: Rota dec. 66. num. 5. parte 5. recent.
- 49 **N**otandum secundò, ad num. 14. eiusdem capituli 87. dum dicitur, quod si major pars patronorum componatur ex personis Ecclesiasticis, ius patronatus cadit sub regula reservatoria, quod contrarium fuisse probat Modern. in tract. de stylo datarum, lib. 1. cap. 15. §. 15. num. 98. & sequentibus, dicens ita fuisse iudicatum in sacra Congregatione Concilii, quæ opinio etiam in Gallia servatur.
- 50 **N**otandum tertio, quod ius patronatus Contrafraternitatum est Laicale: Duran. decis. 130. Rota decis. 482. n. 26. partis 4. recent. tomo 2.
- 51 **N**otandum quarto, ad num. 17. quod Papa derogare potest quibuscunque Conciliis generalibus: Rot. decis. 648. parte 4. recent. tomo 3.
- N**otandum quinto, ad num. 11. idem fuisse decisum p. 1. recentior. tomo 2. decis. 569. n. 25.
- E**t adde quod vacatio consumitur per provisionem cum supplicatione registrata, etiam nondum adepta possessione: Duran. decis. 263. num. 12. Rota decis. 385. n. 10.
- E**t quod etiam in beneficiis patronatus, etiam si jus non abdicetur à resignante, nisi consentiat Patronus; tamen si resignans fuerit in culpa, inducitur vacatio: Rota decis. 190. numero 5. & 6. parte 5. recent.

Notæ ad Cap. 94.

- 52 **A**dde primò, quod apoplecticus ad sacros Ordines promoveri non potest: Rota decis. 384. num. 9. partis 5. recent.
- S**ecundò nota, quod cæcus est incapax beneficii: Rota decis. 602. n. 6. partis 5. recent. tomo 2.
- T**ertio, de irregularibus vide Dianam p. 4. tract. 2. de irregular. resolut. 29. & 38.
- Q**uartò, quod irregularis non priuatur beneficiis obtentis, ipso iure, sed tantum per sententiam: idèd non amittit sui beneficii jam obtenti possessionem: Rota decis. 236. numero 19. partis 4. recent. tomo 2. Quod maximè locum habet, si irregularitas sit ex accidenti, & beneficium non requirat certum Ordinem: Veral. decis. 236. num. 5. parte 2. Rota decis. 236. num. 3. parte 2. recent. Corrad. in practi. dispensat. lib. 3. cap. 6. num. 7.
- Q**uartò, de irregularitate quoad officia regularia, vide Lezan. in summa quæst. regul. parte 3. in verbo,

Irregularitas, num. 6. Bonacinam de irregular. tomo 1. disput. 7. quæst. 1. puncto 4. n. 6.

Notæ ad Cap. 99. num. 4.

Notandum est, quod cura animarum omnino exigit sacerdotium: Duran. decis. 433. n. 11.

Non tamen exigitur sacerdotium in eo quibus habet duntaxat onus beneficio annexum iurandi Curatum: Rota dicta decis. 433. n. 12.

De cura jurisdictionali vide Rebuffum in practi. tit. de non promotis, n. 32.

In Dignitatibus non requiritur prædicti Doctoratus: Barbof. de iure Eccles. lib. 1. cap. 3. n. 6. Garc. de benefic. parte 7. cap. 7. n. 33. Modern. Aquef. lib. 1. cap. 30. n. 2.

In Archidiaconatu autem non requiritur sacerdotium, cap. honoratus, distinct. 74. Barbof. lib. 1. de iure Eccles. c. 24. n. 45. Garc. parte 7. c. 1. n. 40.

Notæ ad Cap. 102. num. 4.

Nota quod Missam celebrantes extra chorum in tempore officii, non debent locum quotidianas distributiones: Rub. ad decis. 576. num. 133. partis 4. recent. tomo 3. ubi multa de distributionibus quotidianis: & num. 145. Vide decis. 126. partis 4. recent. tomo 2.

Notæ ad Cap. 103. ad finem.

Adde de absentibus causæ Ecclesie, quod omnia lucentur: Rota decis. 1. n. 3. part. 4. recent. tomo 2. ubi multa de absentibus.

Item quod Vicarius Episcopi excusetur ratione absentie, decidit Duran. decis. 133. num. 16. ubi quod excusatur durante officio in totum.

Nota etiam quod si alicui data fuerit licentia ut abesse possit infra triennium, tempus non currit à die datæ, sed à tempore ceptæ absentie, nisi aliter licentia disponat. Rot. decis. 434. numero 5. & 6. parte 4. recent. tomo 2. & decis. 571. num. 11. tomo 3. part. 4.

Notæ ad Cap. 118.

Notandum primò, quod licet possessor non sit nutriendus, ut hic dicitur n. 1. si tamen possessor petat remissionem, interim deputatur in questum, Rota decis. 565. num. 9. part. 5. recent. tomo 2.

Notandum secundò, dum dicitur num. 35. ius devolvi ad alios, quando pars patronorum non idoneum præsentavit, hoc intelligendum est, ut locum non habeat in simplici concessione, nisi etiam intervenierit præsentatio effectiva in faciem coram Superiore, Lambertin. de iurapatron. c. 2. p. 1. g. 10. art. 4. n. 27. fol. mibi 110.

Præterea distinctio fieri debet utrum sit presentandi competat uti singulis, an vero in Collegio, preut distinguit & explicat Rot. decis. 565. n. 2. part. 2. recent.

Notandum est tertio, quod beneficium non datur sacerdotale, quamvis ex mera voluntate nemine cogente fuerit collatum Sacerdotibus: Duran. decis. 246. n. 6. licet alias observantia decideret verba fundatricis dubia, Rota decis. 216. num. 2. recent. & decis. 496. n. 9. part. 1.

Notandum quarto, quod patronus laicus non potest variare etiam cumulatim præsentando, post illud